

Jaargang 24 - Nummer 1 - januari 2018

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Van de Stichtingsvoorzitter	5
Onderhoud	6
Visserijdagen van Workum	9
Halfwinder vs. kluiverpaal	13
Het maken van de kluiverpaal	15
Van de secretaris	17
Uit het logboek...	19
Algemene Informatie BU130	20
Algemene Informatie VVT	22
Opkomend Tij	23

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Marjolein ten Hacken
bulletalie@bu130.nl

Contact VVT:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
vvt@bu130.nl

Oplage:

250 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Pim van Steijn
Johan Zielman
Hajo Olij
Jorrit Lausberg

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen op <http://www.bu130.nl/contact/vvt/>

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden. Zie Contact VVT.

Redactioneel

Het nieuwe jaar is alweer begonnen als deze Bulletalie bij jullie op de mat valt. Met deze Bulletalie kun je nog even nagenieten van het afgelopen seizoen op Trui, met onder andere een mooi verhaal over de visserijdagen! Ik heb deze keer voor het eerst de visserijdagen mee gevaren en ook al vond ik de vissen wel erg hard flapperen, het was wel super gaaf! Tijdens de visserijdagen heeft de kluiverpaal ons lekker warm gehouden, en hoe dat nou zo gekomen is kun je lezen vanaf pagina 13.

Het klusseizoen is inmiddels in volle gang. Ik heb me al een dagje vermaakt met het tanen van de zeilen, maar er komen nog genoeg klusdagen aan. Heb jij hier ook wel zin in? Lees dan vooral het stuk vanaf pagina 6 om te zien wat er nog allemaal gaat gebeuren.

Ik wens jullie allemaal een spetterend 2018 met veel mooie vaardagen!

*Marjolein ten Hacken
Commissaris Bulletalie*

scheepsfotografie Hajo Olij

www.defotoboot.com

hajo.olij@hetnet.nl

Schellingwouderdijk 352G
1023 NM Amsterdam

06-16714140

Van de voorzitter

We zijn weer een jaar verder! Een nieuw jaar met weer veel in de planning voor Trui en de VVT. Helaas moeten we nog even door de laatste koude wintermaanden heen voordat we kunnen gaan varen. Om jullie daar een beetje mee te helpen, hebben we als VVT weer een aantal leuke activiteiten op het programma staan waaronder de nieuwjaarsborrel op 17 januari. Daarnaast is iedereen van harte welkom op de VVT jaarvergadering op maandag 5 februari. Voor iedereen die toch niet kan wachten om naar Trui te gaan, is er uiteraard ook voldoende ruimte om te helpen met klussen tijdens de weekenden en de hellingweek (5-11 februari)!

Sinds de vorige Bulletalie hebben we weer een aantal leuke botterborrels en activiteiten gehad. Op 6 november zijn alle jaarlijkse plannen voor het onderhoud besproken waar Wiebe meer over zal vertellen in deze Bulletalie. Daarnaast is er een geslaagd eerstejaars weekend geweest (met een klein akkefietje tussen de kluiverpaal en de halfwinder) en heeft iedereen weer veel geleerd tijdens de lezing van Diede en Marieke over het varen op de Waddenzee.

Trui trekt altijd veel bekijks. Afgelopen december ben ik als hoogtepunt zelfs benaderd door twee creatievelingen uit Uruguay die in Nederland inspiratie op kwamen doen voor het bouwen van hun eigen houten zeilboot. Na een leuke rondleiding aan boord hadden ze weer veel nieuwe ideeën. Vanaf februari gaan ze op het strand kamperen en starten met de bouw van hun eigen zeilboot. Wat het uiteindelijk gaat worden weten ze volgens mij zelf ook nog niet, maar aan motivatie ontbrak het in elk geval zeker niet. Op www.caravanadeluna.com is straks te lezen hoe het ze zal vergaan.

Binnen het bestuur van de VVT zal er dit jaar waarschijnlijk weer flink geschoven worden. Bart zal gedurende dit jaar stoppen. Marjolein en ik zullen nog doorgaan tot de jaarvergadering van volgend jaar. We zijn daarom weer hard opzoek naar nieuwe mensen om ons te versterken en om het stokje aan over te dragen.

Bij deze Bulletalie ontvangen jullie ook allemaal de contributiebrief van de VVT. Een klein bedrag waarvoor je onder andere deze leuke Bulletalie ontvangt! Afgelopen jaar hebben velen van jullie naast dit bedrag ook nog een mooie donatie gedaan. Hartelijk bedankt hiervoor namens de VVT en iedereen die op Trui vaart!

*Pim van Steijn
Voorzitter Vereniging Vrienden van Trui*

Van de Stichtingsvoorzitter

Het lijkt nog maar erg kort geleden dat ik het vorige stukje voor de Bulletalie schreef. Het is al weer december en het onderhoudsseizoen is aangebroken. Met naast de gebruikelijke klussen ook het inblikken van de boordrand in het verschiet, wordt het een goed gevuld onderhoudsseizoen.

De laatste weekenden varen liggen achter ons, met 4 bikkelweekenden en het naar Rotterdam varen via Haarlem in het kielzog. Er is lekker gevaren, met meestal nog redelijk weer ook. Het laatste weekend, waar ik toevallig bij was, was het helaas wat minder weer. De sfeer aan boord was echter niet kapot te krijgen. Met soep en stoofschotel om ons warm te houden, hebben we een lekker weekend van Enkhuizen, via Volendam naar Amsterdam gevaren. Maandag zijn we vervolgens al motorrend, via Haarlem en Alphen naar Gouda gevaren. Na een ietwat spannende ontdekkingstocht door de “jachthaven” net voor Gouda (ga daar zeker eens heen, een erg bijzondere ervaring) hebben we de boot daar aan de kant geknoopt en ben ik terug naar Delft gegaan. De volgende dag heeft men onder leiding van Marieke de boot het laatste stukje naar Rotterdam gevaren.

Trui ligt nu in Rotterdam in de oude haven. De eerste klusweekenden zitten er al weer op, dus de boot is helemaal leeggeruimd en zelfs al schoongemaakt. Nu is het bijna kerst en wordt het tijd voor het tanen van de zeilen en het klussen in de soos. Stel nou, jij wil graag klussen, maar je houdt niet zo van de kou, kom dan gezellig in de soosklusweek klussen, of koken voor onze klussers.

Na de soosklusweek, in het begin van 2018, gaan we de boot krabben en in de lijnolie zetten, zodat ze er weer net zo mooi uit ziet als afgelopen jaren. Daarnaast is dat ook het moment dat we na gaan denken over het inblikken van de boordrand. De boordrand is namelijk zo lek als een gieter en het blik gaat er voor zorgen dat de rest van de boot niet wordt aangetast, door het doorstromende water tegen te houden. Tussendoor gaan we nog een week de helling op, zodat ook de buitenkant en onderkant van de boot mooi gekrabd kunnen worden.

Kortom, een onderhoudsseizoen waar weer van alles te doen is, en waar we jullie hulp goed bij kunnen gebruiken. Heb je zin (of kan je zin maken) om te klussen? Schrijf je dan in op de soos of (als je niet zo veel op de soos komt) stuur een mail naar bestuur@bu130.nl.

*Jesse van Mullem
Voorzitter Stichting tot behoud van de BU130*

Onderhoud

Het is weer winter! Dat betekent tijd voor onderhoud. Wat hebben we dit jaar allemaal op het menu staan?

Staalwerk

Een vrij makkelijk, maar niet onbelangrijk onderhoudspuntje. Wie de laatste tijd eens naar de haak van de kluiverval, de fokkeleuverringen, de onderkant van het bovenste grootschootblok, of naar de ring van het anker heeft gekeken heeft kunnen zien dat staalwerk nog wel eens slijt. Op zich logisch, want alles kan slijten. Nou vind ik het nog wel eens leuk om te doen alsof ik kan lassen, maar veel verder dan doen alsof kom ik eigenlijk niet. Vandaar dat we een groot deel van het staalwerk wegbrengen naar een persoon dat dat wel kan, zodat het weer wat jaar mee kan gaan. De fokkeleuverringen laten we niet oplassen maar gaan we gewoon vervangen. De ringen zijn momenteel op de post en zijn iets groter dan de vorige. Dan passen ze tenminste wel om de onderkant van de stag heen. Dit maakt de zeilvoering van de fok waarschijnlijk iets anders, maar zal denk ik niet echt veel uitmaken. En anders maken we het volgend jaar weer anders!

Blik

Een controversieel puntje. Blik is lelijk! Maar wel nodig. Het vooronder is al een paar jaar aan het huilen, want er komt water door de boordrand heen zetten. Vandaar dat we het dit jaar eindelijk eens gaan inblikken. In de krab en olie weekenden van januari gaat dit gebeuren. Het idee is lichtjes opkrabben (dat het wat schoner is), goed intixen, blik er overheen leggen en vast knallen. Vervolgens mooi groen verven, dan ziet het er minder lelijk uit. Resultaat, een boordrand die weer water tegen houdt, waardoor de spanten in het vooronder niet wegrotten! Ideaal.

Verven

Ook wordt er het een en ander geverfd. Zo hebben we natuurlijk weer de onderkant van het schip, de kastjes, de vlonders en alle andere dingen die altijd gebeuren. En het blik zoals net verteld. Maar ook nog drie andere dingen!

Zo stond ik ergens deze zomer op de achtervlonders. En ik werd in mn bek geschenen door de zon. Maar niet direct, nee, via de uitlaat. Dat vond ik stom. Die wordt weer zwart!

Ook hebben we een homokineet. Die was duur. Die is aan het wegroesten. Die wordt blauw! Maar die was toch altijd groen? Ja, maar het hoort bij de motor, dus het wordt

blauw.

Ook hebben we een dek. Dat heeft een onderkant. Dat schimmelt nog wel eens. En is heel donker, wat het vooronder een donker hol maakt. Dat wordt lichtblauw! Lekker met perkoleum, zodat het niet uitmaakt dat alles ingeolied is. Ook gaat er nog even een scheutje fungicide doorheen voor de extra beter.

Kluiverpaal

De kluiverpaal is stuk! We gaan een nieuwe maken. Johan heeft dit projectje geadopteerd, dus eigenlijk weet ik hier niet heel veel over te schrijven. Het principe van het maken van zo'n paal is natuurlijk wel bekend, want dat is hetzelfde als wanneer er eens een kuilboom werd gemaakt. Zo van, vierkant, achthoekig, nog wat meer hoeken en na een tijdje is het rond. Voor meer info kan je bij Johan informeren!

Nog meer

Zo zijn er natuurlijk ook altijd wat van die leuke kleine klusjes. Denk aan dat pek gat bakboord achter, het stalen dingetje waar de ketting van het anker achter blijft hangen als je hem omhoog sleurt, het vastzetten van het middelste gaffelbeslag, het repareren van de afwasbun, en waarschijnlijk nog wel meer van dat soort dingen die

Groot onderhoud in Spakenburg in 2015.

we tegenkomen. Kom vooral klussen, dan maak je deze leuke klusjes mee!

Verder hebben we natuurlijk hetzelfde als altijd. Wat krabben, wat olieën, wat breeuwen, wat zeilen tanen, etc. Dit verhaal ken je waarschijnlijk wel al.

Groot onderhoud

Het verhaal wat je nog niet kent is het groot onderhoud verhaal! We hebben een kimnaad, zo die naad aan de onder- zijkant van de boot. Ik zou willen zeggen dat je hem kan zien als de boot uit het water is, maar dat kan helemaal niet want hij is volledig ingeblikt. Dat gaat vervangen worden!

Deze hellingweek gaan we wat mallen maken van 1) het stuurboord uiterste blakdeel 2) alle gangen waarvan we vinden dat het vervangen moet worden 3) de pannekoeksligger (die ligger in het vooronder waar het schot op hoort te staan) 4) wat spanten. Vervolgens kunnen we op zoek naar hout! Altijd leuk.

De manier hoe dit vervangen gaat worden is hetzelfde als altijd. Het ouwe wordt er uit gesloopt, het nieuwe wordt er ingezet! Makkelijk toch? In de praktijk is dit natuurlijk iets lastiger, maar nog steeds goed te doen. Een uitgebreid verhaal van hoe zal ik in de volgende bulletalie tikken. Kan je nou echt niet wachten om te weten hoe het werkt? Dan verwijs ik je door naar onze site! (<http://www.bu130.nl/category/grootonderhoud/>) Het zelfde trucje is namelijk een paar jaar geleden al gedaan, maar dan aan de andere kant. Wanneer je dit leest, en dan alle woordjes bakboord voor het woordje stuurboord vervangt, dan lees je wat het komende zomer gaat gebeuren.

Het groot onderhoud gaat deze zomer gebeuren. We beginnen waarschijnlijk in de laatste tentamenweek, zodat er een weekje is voor de vakantie, zodat we een weekje extra hebben om te varen met nieuw hout in de boot! Qua locatie kan ik helaas nog niet zoveel zeggen, maar dit zal in de volgende Bulletalie wel bekend zijn.

Tot zover deze update!

Denk je nu, wat leuk, ik heb wel zin om te klussen? Stuur even een berichtje naar kluscom@bu130.nl, we kunnen je altijd gebruiken!

*Wiebe Kralt
Commissaris Onderhoud*

Visserijdagen van Workum

23 - 27 oktober

Aan boord: Diede Ridder, Johan Zielman, Lea Stakenburg, Jaap Blase, Chris Booij, Marjolein ten Hacken, Emiel Klifman en Jelle Schut

Bomvol ligt ie, de sluiskolk voor Workum. Aan de zuidwal van het Soal de skûtsjes van de strontrace, aan de noordzijde de echt grote jongens, de klippers, de tweemasters die aan het beurtveer meedoen. De sluiskolk zelf volgepakt met jollen, spekbakken, aken en bidders. Na over vier dekken heen geklommen te zijn sta ik dan op de Trui. Een mooi moment, het is echt waar, ik mag meedoen aan de visserijdagen.

Als ik binnenkom zijn de wijze mannen nog aan boord, alles wordt uitgebreid geïnspecteerd en besproken. Ze hebben gelijk, de mast is wat kaal, en hoewel het niet mijn schip is, irriteert het me wel een beetje. Dit schip is prima onderhouden, het eiken keihard, vrijwel helemaal waterdicht, ook het dek, zo dicht dat er geen pompen

De sluiskolk voor Workum ligt bomvol.

in staan. Combineer dat met een zeer authentiek uiterlijk, water in de bun, harpuit en getaande zeilen, niks mis mee lijkt mij. In Spakenburg heb ik met respect over de Trui horen spreken: de botter waar het meest mee word gezeild.

We zagen en kloven op de wal de resten van de oude kluiverboom voor het vuurduiveltje. Boodschappen doen, eten koken en 's avonds naar het feest. En toch op tijd naar bed, morgen moeten we er staan.

Een toespraak, het fries volkslied en dan mogen we oprotten van Reid. De chaos is compleet, alles begint te gelijk te varen. Op een of andere manier komen we dwars in de haven, het water veel te diep voor de vaarboompjes, maar uiteindelijk komen we langs zij van de skûtsjes, en gaan Chris en ik aan land met de jaaglijn. Vrij snel gaan twee jongens mee helpen, maar zelfs met z'n vieren valt het niet mee, een botter tegen windkracht zes in jagen. En dat Diede een beetje schuin van de kant af stuurt om niet op het basalt te komen helpt ook al niet. Terwijl het zweet van mijn rug langzaam mijn thermische onderbroek in begint te druppelen, herinner ik me wat Johan had gezegd: laat die zeilbroek maar uit. Niet zeuren: je wou authentiek, hier heb je het. We hoeven tenslotte nog maar anderhalve kilometer. Bij de vuurtoren van Reid volgt de knik in het Soal, recht in de wind. We mogen hier even stomen van de wedstrijdcommissie, en dan zeilen we. Grootzeil gereefd, de fok op het geytje. We worden met windkracht zes aan lage wal alle kanten op geslingerd. Wat

Het valt niet mee, een botter tegen windkracht 6 in jagen. © Hajo Olij

witjes sta ik bij het zwaard, en vertel mezelf dat dit leuk is. Met drie zieke bemanningsleden en zulke zeegang besluit Diede de kuil maar even te laten voor wat het is.

We zeilen naar Stavoren, schieten daar het net, en gaan in de haven voor de spuisluis liggen. De volgende dag kost het enige moeite het net terug te vinden. De zee is groot, de joontjes klein. Met de kenterschoot lukt het wonderwel om ze aan te varen, en we halen direct een van de betere vangsten van de week binnen. Blei, baars en wolhandkrab. Het is een heel gedoe om die krabben eruit te krijgen, en het net een beetje heel te houden, en ondertussen slingert het schip rustig door. Dan gaan we aan de dwarskuil. Ik had het wel gezien thuis op plaatjes: oren, laverlijnen, staalkabel, kuilboom, maar als het allemaal naast de trog ligt is vooral heel veel touw.

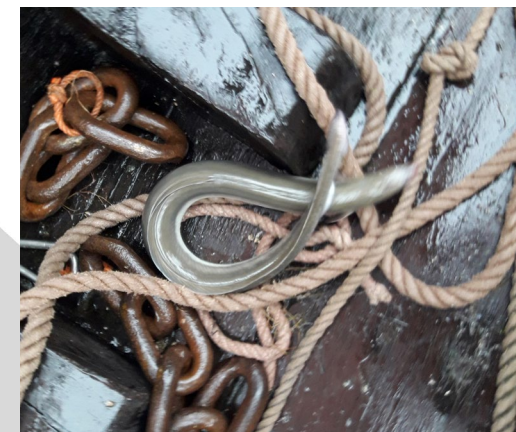
En dan begint zich langzamerhand een routine te ontvouwen. 's nachts de disco van de krabben in de ton, 7.30 uur : gezonde Hollandse jongens eten verse vis.. , opstaan, ontbijt, optuigen, netje ophalen, netje leeghalen, aan de kuil, ondertussen het netje weer fatsoeneren. Bij het binnenhalen van de kuil worden wij verrast door de aanwezigheid van een vuistdikke paling tussen de spiering. De paling had zich sneller hersteld dan wij en was al ontsnapt. Valt nog niet mee, een paling vangen, maar we hebben hem overboord gekregen.

Woensdag in Workum. De Vis verdelen in zes porties, met de unster zorgvuldig afgewogen op hele ponden, en naar de markt, voor het spektakel van de visafslag onder leiding van Doede Bleeker.

De volgende dag weer op het water op, richting Kornwerd nu. Vrijdag voor anker in

Krabben kermis in de wastrommel.

De paling is ontsnapt!

het hoekje achter de sluis hoorde ik 's morgens vroeg de wind door de vallen gieren: vrije dag dacht ik, maar 7.30 uur: gezonde Hollandse jongens...

Gelukkig had Lea kleine roze pilletjes tegen zeeziekte, die hebben mij gered.

Zo ging het verder. Netten schieten, netten binnenhalen, de kuil eruit, kuil erin.

Klinkt misschien eentonig, maar ik vond het geweldig. Het leek wel alsof ik na vijf jaar auto rijden ontdekte dat er een achteruit op zat. Het netten schieten op de kenterschoot, het aan de dwarskuil liggen, in beide gevallen stuurt het schip zichzelf. Hier is een botter dus voor gemaakt.

Na 15 varen op de BU 33 heel verfrissend om te zien hoe anderen het doen, en ik denk dat er wel wat meegaat naar de BU 33.

Mensen van de Trui, dank jullie wel voor een geweldige week, ik hoop dat ik volgend jaar weer mee mag.

Jaap Blase

Halfwinder vs. kluiverpaal

7-8 oktober was het eerstejaarsweekend op Trui. Samen met Emiel en 5 nieuwe Bolkers (Jonna Sven, Thair, Harm en Jelle) ben ik op vrijdagavond vertrokken naar Trui. Met veel wind op zaterdag in de voorspelling zou het een pittig dagje varen worden, gevolgd door een rustige zondag met een windkrachtje 3. Uiteraard mocht een kennismaking met onze stamkroeg niet ontbreken. Eerst moesten echter de jonge maagjes nog even gevuld worden bij de lokale shoarmaboer voordat we aan het bier konden.

Na lekker uitslapen op een verregende ochtend, brak het zonnetje langzaam door en zijn we uitgevaren. Met een tweede rif en de fok op de gei hebben we koers gezet richting het noorden, gevolgd door een stuk opkruisen tegen de west 6 richting Medemblik. Ondanks de wind had iedereen het naar zijn zin en was het een lekker dagje varen!

De zondag beloofde een stuk rustigere dag te worden. 's Ochtends heeft Looka onze bemanning nog versterkt en zijn we weer vertrokken richting Enkhuizen. Buiten de havenhoofden met de zeilen omhoog lagen we in een lekkere klotsbak met te weinig wind om fatsoenlijk vooruit te komen. "Een kluivertje erbij?", was de eerste suggestie. Buiten lag echter nog de halfwinder, door de vorige bemanning als een natte drol gepropt in zijn groene hoesje. Een mooie kans om deze dus even te drogen!

Met de halfwinder op, kwamen we weer vooruit en voeren we een stuk beter door de golven. De wind was het hier helaas niet zo mee eens en besloot er daarom plots een beaufortje bij op te doen. Met twee schippers aan boord werd er snel gereageerd door de fok weer voor de halfwinder te hijsen. Helaas waren we al te laat: tijdens het hijsen van de fok was er eerst een kleine "krak" te horen, direct gevolgd door het luidere geluid van een afbrekende kluiverpaal. Gelukkig vond de halfwinder al snel een stabiele positie: een grote bolle zak naast ons schip, nog vast aan de traveller

op de voorbolder en de schoot achter. De voorste vijf meter kluiverpaal bungelde vrolijk boven het water aan het zeil in de lucht (helaas denk je op z'n moment niet even aan het maken van een foto..). Emiel en ik keken elkaar aan en het duurde even voor onze verbazing overging tot actie: tja dit hadden wij ook nog nooit gezien. Uiteindelijk zijn we opgestuurd naar aan de wind, hebben we de halfwinder langzaam laten zakken en deze samen met de halve kluiverpaal weer netjes binnengekregen. Conclusie: de halfwinder, waarvan men had verwacht dat deze het nog geen seizoen zou overleven, heeft het vele jaren later gewonnen van onze mooie kluiverpaal.

Heel mooi was de kluiverpaal helaas ook niet meer. Zoals je op de foto kunt zien, was een groot deel van de kern gecomposteerd tot zwarte pulp, wat de sterkte van het hout niet echt heeft bevorderd. De paal heeft in de weekenden daarna nog zijn laatste functie vervuld door de bemanning lekker warm te houden bij de kachel tijdens de koude weekenden in november. Tijdens het opzagen bleek de paal maar over een korte lengte rot te zijn, vermoedelijk door inwateren in de scheuren en een tekort aan lijnolie.

De stichting is nu opzoek naar een mooie boom. Het plan is om nog dit winteronderhoud een nieuwe kluiverpaal te maken zodat we komend vaarseizoen weer met vol tuig kunnen zeilen!

Om nog een laatste eer te bewijzen aan onze kluiverpaal, heb ik Willem Bottema gevraagd om een stukje te vertellen over het maken van de kluiverpaal...

Pim van Steijn

Het maken van de kluiverpaal

Dat is alweer heel wat jaren geleden dat Wiecher Leidekker en ik een dag of vier te gast waren bij Mitsubishi Putten om daar de kluiverpaal te maken. De boom voor de kluiverpaal is omgezaagd in een bos vlakbij die autodealer en dat bos was van familie of kennissen van Guido, in onze tijd al een oudere schipper van de Trui. De boom is daarna in een houtzaagmolen vierkant gezaagd en naar de garage in Putten gebracht om een dik half jaar te drogen.

In de zomervakantie, ik denk van 1996, zijn we met de boom aan de slag gegaan. We hadden allebei nog nooit zoiets gedaan. Maar goed, de eerste stap was het profiel bepalen, we wisten de maximale doorsnede (16 cm, eigenlijk iets te weinig, maar de boom was niet dikker), en de doorsnede aan beide uiteindes. Daarnaast was natuurlijk bekend hoe lang de boom moest worden, de lengte op het dek en hoe ver die buiten het schip uit zou moeten steken. We wilden de boom zo maken dat ie ongeveer in evenwicht zou liggen als ie naar buiten was geschoven. Liefst zou het deel op het dek ietsjes naar beneden moeten vallen zodat de boom bij het uitschuiven niet makkelijk in het water zou vallen. Het lastige daarbij was dat het

deel op het dek een stuk korter is dan het deel dat uitsteekt. Daarnaast wilden we het gedeelte buitenboord niet te dun maken omdat de kluiverpaal dan teveel zou buigen. Het heeft ons aardig wat denkwerk gekost om te bepalen hoe dik de boom overal moest worden. Uiteindelijk hebben we de paal vanaf de ring naar buiten over de hele lengte verjongd, terwijl het gedeelte op het dek vanaf de ring eerst een stuk cilindrisch is gemaakt en pas het laatste stukje naar de waterbalk toe is verjongd. Als we meteen zouden hebben verjongd zou het gedeelte op het dek te licht zijn geworden. Niet helemaal ideaal, want zo krijg je niet een mooie geleidelijke buiging en zal de paal buitenboord meer buigen omdat het stuk op dek eigenlijk te stijf is. Maar goed, het kon niet anders.

Bij de zeer aardige garage eigenaren, die voor ons gereedschap hadden gehuurd, ons van eten en drinken voorzagen, hebben we dus een dag of vier lopen schaven, schaven en schuren

totdat de boom af was. Eerst het profiel schaven in het vierkant, daarna achtkantig en zestienkantig maken en tenslotte heel veel schuren. Op zondag mocht er niet gewerkt worden, want dan zou er volgens de mensen van de garage niemand uit de buurt meer een auto bij hen kopen.

Om in Putten te komen kon ik de auto van mijn ouders lenen, maar dat ging niet zonder slag of stoot. Eén keer hebben we een lekke band gehad en we zijn ook nog zonder benzine komen te staan zodat we de auto naar het tankstation moesten duwen. De reservevoorraad was toch iets kleiner dan mij was verteld...

Uiteindelijk hebben we de boom met de botter opgepikt bij Strand Nulde waar die naartoe gebracht is door de garage mensen, op de autotransporter. Aan boord hebben we de paal op de juiste lengte gezaagd, het oog voor de schijf gemaakt en de schijf van de oude kluiverpaal hergebruikt voor de nieuwe. En toen was ie af!

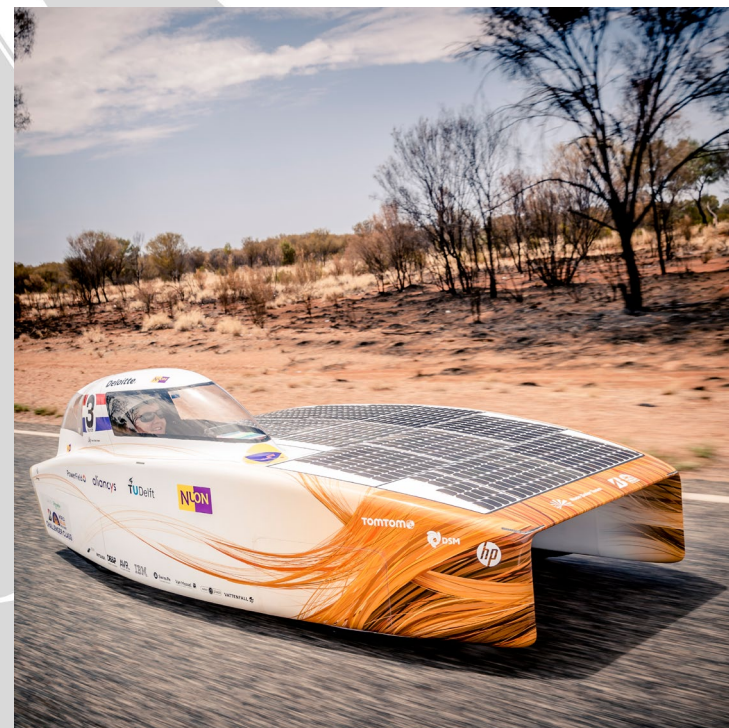
Wij hebben eigenlijk altijd gevonden dat de kluiverboom te veel doorboog, maar desondanks heeft ie het toch maar mooi 20 jaar uitgehouden. Ik zou jullie wel aanraden om de nieuwe boom ietsjes dikker te maken. De oude-oude kluiverpaal had een maximale doorsnede van 17 cm en één zo'n centimetertje maakt toch best verschil. Succes met het maken van een nieuwe paal!

Willem Bottema

Van de secretaris

Afgelopen maanden heeft de VVT het met een mannetje minder moeten doen. Het afgelopen (ruime) jaar was ik deel van het Nuon Solar Team, de zonneauto van de TU Delft, en in oktober kwam dat tot een ontknoping in Australië. Nu kon ik via e-mail en Whatsapp nog wel een beetje meepraten en m'n mening geven, maar de post bijhouden en activiteiten organiseren vanuit het buitenland ging wat lastiger, dus ik ben blij dat mijn bestuursgenoten de energie hadden om wat taken over te nemen.

Ik neem jullie graag even mee door zo'n jaar, dan kunnen jullie zien wat de secretaris uitgespookt heeft. In elk oneven jaar is er in Australië de World Solar Challenge, en voor elke editie wordt door een nieuw team een geheel nieuwe auto gemaakt, die traditiegetrouw altijd Nuna heet. Ons avontuur begon in augustus 2016. Kort daarvoor waren de nieuwe reglementen voor dit jaar uitgekomen, met als grootste verschil de grootte van de auto: er was nog maar 2/3e van het zonnepaneeloppervlak van de afgelopen jaren toegestaan. In de daaropvolgende maanden worden vooral veel

Nuna 9 © Jorrit Lousberg

verschillende ideeën bedacht en doorgerekend, tot er eindelijk een keuze gemaakt kan worden. Vervolgens wordt dit in detail uitgewerkt, tot er in het voorjaar begonnen kan worden aan het daadwerkelijk produceren van Nuna. Hier komt helaas weinig eikenhout en lijnolie bij kijken, maar ik blij te kunnen vermelden dat er bij de productie wél Tixophalte is gebruikt. Vanaf deze tijd kon de rest van het VVT-bestuur er helaas al een beetje aan wennen dat ik, door tijdgebrek, wat minder deed: werkweken van 60+ uur waren meestal wel de regel. Na een intensieve testperiode, waarin er bijna elk weekend op een kombaan van DAF of de RDW wordt getest, was het dan tijd voor de grote finale: Australië.

We arriveerden ongeveer een maand voor de race in Australië. Deze tijd is nodig om een buffer te hebben voor (logistieke) problemen, technische tests in het Australische klimaat te kunnen doen en algemene racevoorbereidingen zoals volgauto's en inkopen te regelen. Het is maar goed ook dat we deze tijd hadden, want het vliegen van onze accu liep twee weken vertraging op omdat vliegtuigmaatschappijen er niet zo happig op bleken te zijn om een zelfgeknutselde lithiumaccu mee te nemen...

Na een toch wel beetje spannende tijd in Australië kwam gelukkig eindelijk de race. In viereenhalf dag, ruim drieduizend kilometer door de woestijn. Ik moet zeggen, het is toch wel vreemd als de TomTom buiten de eerste stad zegt: "Rij vierhonderd kilometer rechtdoor". Op een relatief klein mechanisch mankement op de tweede dag na hadden we gelukkig weinig tegenslag, zagen we kans om onze voorsprong elke dag een klein beetje verder uit te bouwen, en zijn we uiteindelijk met twee uur verschil met de nummer twee als eerste over de finish gekomen!

Na nog een paar weken vakantie in Australië en Nieuw-Zeeland, onder het motto "nu we er toch zijn", was het weer tijd om de lange vlucht terug naar Nederland te nemen, en was ik net op tijd terug om nog een mooi stukje voor deze Bulletalie te kunnen schrijven.

Bart Hettema, secretaris VVT

Uit het logboek...

5 november 2017

De reis van Delft naar Wieringen naar Enkhuizen naar Wieringen naar Enkhuizen naar Wieringen voor de jongste van de aanwezigen was bijzonder. Anekdotes over het Dijkgatsbos en de windmolen waar hij tegen aan trapte toen hij 8 jaar was, waren bijzonder vermakelijk.

Vanuit Enkhuizen zijn we naar Den Oever gevaren waar ik, de jongste op 't schip, blufdobbelen heb geleerd. In het cafe waar we waren, De Houtzolder, was een oud klasgenoot en pestkop, mijn oude basketbal-coach en de moeder van een goede vriend aanwezig. Matthea werd door een voor mij onbekende Wieringer 'versierd' met de zin: "Zullen we samen eens naar de dijk gaan kijken?". Verder waren er veel complimentjes dankzij Jelle. Hij heeft ook een telefoonnummer van een visser gekregen.

Op de terugweg hadden we het weer een beetje tegen zitten (regen), maar eenmaal veilig in Enkhuizen hebben we van de couscous genoten.

Groetjes van Luc en natuurlijk Jelle, Reinout, Emiel, Diede, Matthea en Christiaan.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

email: info@bu130.nl

website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194

KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Marieke v/d Tuin 06-31051029

Secretaris:

Lea Stakenburg 06-11662603

Penningmeester:

Jesse van Mullem 06-42620546

Commissaris Onderhoud:

Wiebe Kralt 06-11940179

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL44 INGB
0009 3560 42
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Wouter Verbeek

Secretaris
Huib Versteeg

Penningmeester:
Emiel Klifman

Commisaris Bulletalie:
Bart Hetteema

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

t/m februari	Elk weekend winteronderhoud
17 januari	Nieuwjaarsborrel
5 t/m 12 februari	Hellingweek
5 februari	VVT jaarvergadering
21 februari	Botterborrel
5 maart	Opening van het vaarseizoen

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

